

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

26 lipca

№ 72.

Rok 1923.

Treść: 559.	Ustawa z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających . . .	827
560.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok 1923 od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego . . .	828
561.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. o rozciągnięciu na obszar Spisza i Orawy mocy dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego . . .	830
562.	Oświadczenie rządowe z dnia 26 czerwca 1923 r. w przedmiocie wydania regulaminu procesowego Górnośląskiego Trybunału Rozjemczego na podstawie art. 596 Polsko-Niemieckiej Konwencji Górnośląskiej zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.	830
563.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 2 lipca 1923 r. o dalszem podniesieniu niektórych opłat probierczych.	841
564.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Skarbu, Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Kolei Żelaznych i Robót Publicznych z dnia 9 lipca 1923 r. o zniesieniu austriackiego rozporządzenia Ministra Handlu wydanego w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dn. 2 czerwca 1916 r. dotyczącego dostarczania podwód i zwierząt, potrzebnych do transportowania ciężarów . . .	841
565.	Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 lipca 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.	842
566.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1923 r. w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego na obszarach b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej do określenia wysokości państwowego podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 r., od wszystkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę	842
567.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1923 r. w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego na obszarze b. dzielnicy pruskiej do określenia wysokości państwowego podatku dochodowego, wymierzonego na rok podatkowy 1923 r., od wszystkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę	842

559.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 czerwca 1923 r.

w przedmiocie substancji i przetworów odurzających.

Art. 1. Zabrania się wytwarzania, przeróbki, przywozu i wywozu, przechowywania, handlu oraz wszelkiego wogóle obiegu opium surowego, opium leczniczego, opium do palenia i jego odpadków (Dross i t. p.), haszyszu, morfiny, kokainy, heroiny,

wszelkich ich soli i przetworów oraz tych pochodnych, które na podstawie badań naukowych w drodze rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego będą uznane za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia.

Na wypadek pojawienia się w obiegu innych substancji lub przetworów o podobnie szkodliwych skutkach, upoważnia się Ministra Zdrowia Publicznego do rozciągnięcia na nie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2. Wyjątki od zakazu, przewidzianego w art. 1, są dopuszczalne jedynie dla celów leczniczych, naukowych i przemysłowych za specjalnem

zezwoleń Ministra Zdrowia Publicznego i z zachowaniem warunków, w tem zezwoleniu zastrzeżonych. Zezwolenie to może być wydane na określony czas i na określoną ilość oraz może być każdej chwili cofnięte.

W aptekach substancje i przetwory, wymienione w art. 1, mogą być wyrabiane, przerabiane, wydawane oraz nabywane bez pozwolenia, określonego w ustępie poprzednim, jednakże tylko do celów leczniczych i z zachowaniem przepisów o prowadzeniu aptek, jak również specjalnie wydanych w tym przedmiocie przez Ministra Zdrowia Publicznego.

Art. 3. Zabrania się sprzedaży do celów spożycia eteru etylowego i jego mieszanin.

Przepisy, normujące wyrób, przywóz, przechowywanie oraz sprzedaż do celów przemysłowych i leczniczych eteru etylowego i jego mieszanin, zostaną wydane w drodze rozporządzenia.

Art. 4. Do Ministra Zdrowia Publicznego należy nadzór nad produkcją i obrotem środków, określonych w art. 1 i 3. Przedsiębiorstwa i zakłady, korzystające z pozwoleń, przewidzianych w art. 2, są obowiązane na żądanie Ministra Zdrowia Publicznego do składania sprawozdań i wogóle udzielania informacji, dotyczących wytwarzania, obiegu i spożycia środków określonych w art. 1 i 3.

Art. 5. Organy Ministerstwa Zdrowia Publicznego mają prawo dokonywania rewizji przedsiębiorstw, zakładów i wogóle miejsc, w których są produkowane, przetwarzane lub przechowywane substancje i przetwory, wymienione w art. 1, jak również badania ksiąg handlowych i dokumentów przedsiębiorstwa. Nadto w celu wykrycia bezprawnego wytwarzania, handlu i zużycia powyższych środków organy Ministerstwa Zdrowia Publicznego mogą dokonywać rewizji i w innych lokalach w asystencji policji i przy odpowiednim zastosowaniu przepisów dzielnicowych ustaw postępowania karnego.

Art. 6. Przywóz i wywóz zagranicę substancji i przetworów, określonych w art. 1, może nastąpić tylko przez urzędy celne, specjalnie oznaczone przez Ministra Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 7. Winny naruszenia przepisów art. 3 oraz przywozu z zagranicy, przechowywania dla zbycia lub wytwarzania opium surowego, leczniczego, opium do palenia, wyciągu z opium (ekstrakt), morfiny i innych alkaloidów opium (z wyjątkiem kodeiny), ich soli i pochodnych, kokainy, jej soli i pochodnych oraz tych substancji i przetworów z pośród wymienionych w części drugiej art. 1 i art. 3, które będą uznane przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego za szczególnie niebezpieczne, jak również bezprawnego umożliwienia innym użycia tych środków, jeżeli czyn przestępny wywołał lub mógł wywołać następstwa szczególnie szkodliwe, a sprawca mógł to przewidzieć, lub jeśli przestępstwo spełniono z chęci zysku — będzie karany za występki więzieniem od trzech miesięcy do lat pięciu, z czem można połączyć grzywnę do dziesięciu milionów marek. Surowsze postanowienia innych przepisów pozostają w mocy. Usiłowanie i udział ulega karze narówni z dokonaniem.

Jeżeli winowajca ma prawo zajmowania się leczeniem lub zawodem aptekarskim, będzie, prócz tego, pozbawiony powyższego prawa na czas nie niższy lat trzech lub na zawsze.

Jeżeli winny dopuścił się przestępstwa przy wykonywaniu innego zawodu lub przemysłu, może być pozbawiony odnośnych praw na czas od roku do lat pięciu.

Art. 8. Winny innego naruszenia postanowień niniejszej ustawy lub przepisów, na jej podstawie wydanych, (o ile czyn w myśl innych przepisów nie ulega karze surowszej) będzie karany za występki więzieniem od dwóch tygodni do jednego roku i grzywną od pięćdziesięciu tysięcy do pięciu milionów marek lub jedną z tych kar.

Tej samej karze podlega użycie w towarzystwie środków, określonych w art. 7.

Art. 9. Nieprawne posiadanie środków, wymienionych w art. 1, pociąga zawsze za sobą konfiskatę tych środków. W przypadkach, przewidzianych w art. 7 i 8, konfiskatę orzeka właściwy sąd, lecz do chwili uprawomocnienia się wyroku należy dokonać zajęcia odnośnych przedmiotów. Przedmioty skonfiskowane oddaje się do dyspozycji władz sanitarnych.

Art. 10. Przepisy dzielnicowe o łagodzeniu i zamianie kary nie stosują się do przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Na obszarze b. dzielnicy austriackiej sąd wymierzy zamiast kary więzienia karę ścisłego aresztu.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego i Sprawiedliwości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Bujalski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

560.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 12 lipca 1923 r.

w przedmiocie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego za rok 1923 od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze województw: wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowskiego i grodzieńskiego województwa białostockiego.

Na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków grun-